

Alte Drucke

**DE NOTHIS || SPVRIISQVE FILIIS.|| LIBER SINGVLARIS ||
Gabrielis Palaeoti, S. Romanae Ecclesiae || Cardinalis, ac
Bononiensis || Iurisconsulti.|| IN ...**

Paleotti, Gabriele

Frankfurt/Main, 1574/(1573)

VD16 ZV 26219

CAP. XXXIX.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149688

- 7 *In fendi successione, utring, coniunctus non semper alijs praefertur.*
 8 *Naturalis succedit fratri uterino aequè cum matre.*
 9 *Differentia agnationis & cognationis, an sit, quo ad naturales filios, sublata.*

CAP. XXXIX.

ED quæ modò diximus, naturalium tantum respiciunt successione in paterina hereditate. Agendum nunc est, quemadmodum contra parètes, atq; ex trās-

a l. i. de h'is
qui sui sunt.

1 uerso latere iuncti, ad illorum bona uocentur. Et quoniam scimus, contraria omnia eadem ratione dijudicari, a sicuti tradidimus naturales in duabus tantum vncijs patri intestato heredes esse, ita & parentes ad filiorum suorum bona pro eadem portione admitti debent, b eodemque argumento & mater, patre non extante totam hereditatem filij consequetur, extante patre, illa decem vncias, pater duas legitimo iure capiet. c Hincq; existimant multi, d patrem qui legitimos filios susceperit, nullum amplius ius in naturalium filiorum bonis ab intestato habere, 2 propte-

b §. de nepoti
bus. Auth. qb.
mo. sui. Dec.
cōf. 311. i prin.
c Inst ad Ter
tyl. §. si. & Au
then. licet. C.
de nat. lib.
d Mathes. de
suc. ab intest.
mēb. 2. ar. n. 9.
Vbald. 2. parr.
nu. 23. Ang. §.
preferuntur.
Inst. ad Ter
tyl. num. 17.

propterea quòd nec sibi, ijdem naturales, extantibus alijs legitimis queât succedere. Quin patrem faciliùs ab eorum hæreditate repellendum, quo magis ipse in culpa fuit, cùm omnia hæc patris, non filiorum vitio, criminèue contigerint. ^a Aut. de inc. nup. in princ.

3 Sed ego contra : Nam in successioneibus admitto quidem, vicissitudinem esse seruandam, ea tamen ab initio in genere, nò ex euentu spectanda est. Ait lex, Vbi pater absque legitimis liberis decesserit, naturalis succedat. Ergò contrà, vbi naturalis sine filijs obierit, pater vocari debet, hæc enim est vicissitudo, vt spectemus eū qui prior defūctus est, an liberos ex se superstites reliquerit, an minùs. In eo verò qui successurus est, cur id inspiciatur, cùm ita sequeretur, nunquam alteri alterius hæreditatē obuenire posse. Finge etenim iam prædecessisse patrem, planè sicut ex euentu hoc constat, eum non ampliùs filio hæredem futurum, sic & ea ratione dicendū esset, nec filium illi succedere debere, si euentum hunc, qui in persona successoris contingit, respicere vellemus. Sic & cùm frater fratri nullis extantibus descendentibus aut ascendentibus succedat, ^b sequeretur quoque, vt si alter eorum liberos suscepisset, ampliùs alteri sine lib. cedenti nò posset succedere, eò quòd cùm

^b Aut. itaq;
C. com. de
suc.

a Aut. in suc-
cessione. C.
de suis & leg.

b d. Auth. li-
cet. & l. pe. C.
ad Ofic.

c §. filium.
Aut. qui. mo.
nat. eff. sui.

d l. si Spuri.
Vnde cogn.

ipse filios haberet, fratrem iam omni fi-
bi succedendi spe exclusisset, cum filij sui
ante alios ab intestato vocentur, a quæ ta-
men omnia quàm absurda sint, nemo est
qui nō videat. Hoc igitur & casu filij qui-
dem legitimi, patri in eo proderūt, vt eius
hæreditas ad naturales non perueniat,
non oberunt verò, quo minùs is, illis na-
turalibus sine liberis decedentibus succe-
dat, nam hoc tantum in eorum gratiam
fuit constitutum, vt satis notum est, quod
ita potius in odium conuerteretur. Quo-
tiescunq; igitur naturales absque filijs de-
cesserint, pater etsi alios legitimos habeat,
quomodocunq; semper duas vncias ca-
piet, reliquum ad matrem Iure legitimo
pertinebit: b quod etsi pater prior obie-
rit, tunc dubitandum non est, quin in so-
lidum mater exclusis legitimis filijs sit hæ-
res, cum naturali ipsi, cum agnatis patris
nulla intercedat coniunctio, existimetur.
que quo ad illos in successione prorsus
extraneus, c adeò vt etsi mater superstes
non sit, in eius tamen hæreditate, hi qui
per lineam maternam proximiores sunt,
semper cæteris quibuscunq; à patre agna-
tis præferantur, nec illi villo vnquam casu
admittantur. d Quin & matre mortua,
patre verò superflite crediderim eadem
ratione patri duas tantum vncias reserua-

ri, cæ.

ri, cæterum proximioribus per lineā maternam cognatis deferri. Naturales autē inter se siquidem ex patris latere tantum iuncti fuerint, nulla se omnino necessitudine attingunt, cum tunc liberi patrem & eius agnationem sequantur, cum legitime nuptiæ intercesserūt, *a* hi verò omni agnationis iure carere dicuntur, *b* ideoq; nullo proximitatis nomine ad mutuam successione[m] possunt vocari. *c* Quod si ambo ex eadem matre editi fuerint, retinent tunc cognationis iura, quæ à matre profiscuntur, *d* recteq; ut cognati inter se atq; alijs eodem ex fonte prodeuntibus succedere possunt, *e* quod & multò magis esset affirmādum, si utrinq; tam ex patris quàm matris latere essent coniuncti, licet semper ut cognati, tantum, non ut agnati veniant. Atq; idcirco cum Mæuius, qui alterum fratrem utrinq; cōiunctum, alterum vterinum tantum, sed naturales ambos habebat, decessisset, censebant omnes *f* ex cōmunib. iuris regulis, utroq; latere iunctum vterino esse præferēdum, *g* cum duplici nexu quis arctius, quàm simplici tantum vinciatur. A qua tamen sententia ego lōgissimè absum, cum, ut supra diximus, in his naturalib. nulla prorsus agnationis habeatur ratio, & nec minimum quidem cum patre vel eius cōsanguineis

a l. cum legitima, de sta. hom.
b d. s. filium.
c Gl. l. 2. Vnde cog.

d s. fi. Inst. de succ. cogn.

e l. si spurius. l. 2. Vnde cog.

f Mathes. de succ. ab intest. in 2. mem. 3. artic. prin. nu. me. 11. & seq. g Aut. cessante. C. de leg. hære. s. si igitur. Aut. de hære. quæ ab intest.

guineis

7 guineis commune habeant aut annexū.
a Tantū igitur matris attenditur vin-
 culum, quoniam alterum nihil ad rem
 facit, estq; alienissimum, sicuti in feudo,
 vtrinque coniunctus, alijs ex latere tan-
 tū patris consanguineis non præfertur,
 quoniam in eo agnatio sola spectatur, co-
 gnatio negligitur. *b* Qua ratione & nunc
 vterinus tantū, æquē cum alijs vtrinq;
 coniunctis succedet, quoniam naturalis
 qui decedit, pari omnibus necessitudinis
 nexu deinctus est, idē & æquis omni-
 8 bus deferet portiones. *c* Et hoc argumē-
 to infinitas propē opinionones à Doctoribus
 communiter receptas infirmari posse pu-
 to, *d* veluti cū filium naturalem su-
 perstite matrē à fratris vterini præmor-
 tui successione excludunt, eō quōd lex
 fratres tantū vtroque latere iunctos de-
 functo, simul cum parentibus æquē ad
 successionem vocet, non qui altero tan-
 tū sunt connexi. *e* Illud enim eo casu
 ita à lege constitutum nemo non videt,
 quōd scilicet parens, tanquam frater v-
 trinque coniunctus habeatur, qui sem-
 per quocunque fratre vno tantū capi-
 te adiuncto, potior erit. *f* At nos matrē
 naturalibus filijs solo cognitionis vincu-
 lo affinem esse affirmamus, pariq; gradu
 & naturalem illi coniunctum esse, *g* me-
 ritoq;

a d.l. cū le-
 gitimæ. d. §.
 filium.

b Bald. c. 1. §.
 his verò, de
 success. frat.
 Ripa. l. re con-
 iuncti. nu. 13.

c arg. Auth.
 post fra. C. de
 legit. hered.
 d. Vbald. de
 suc. ab intest.
 in 2. par. n. 24.

e §. conse-
 quens. §. si ve-
 ro. Aut. de he-
 red. quæ ab
 intest.

f Bald. Auth.
 defuncto. C.
 ad Terty. n. 3.

g Inst. de suc.
 cogn. §. fin.

ritoq; neutrum alteri præponendum. Ut & licet eodem in concubinato, iisdem ex parentibus vterque filius sit procreatus, semper tamen vnicum cognationis ius, non duplex coniunctio consideretur. Platinè mater quæ filios, alterum naturalem, alterum naturalem & legitimum suscipit: si legitimus decedat, sola tunc naturali excluso, filio suo legitimo succedet, quoniam tunc duplex adest vinculum, civile & naturale, *a* atq; ita communi sententiæ locus esse poterit. *b*

9 Quid verò si quis dicat, hodie æquè patri ac matri naturales filios debere succedere, cum omnis agnationis & cognationis differentia in successione iam sit sublata, *c* & sola naturalis causa nunc inspicitur? *d* atque ita prædicta omnia quæ suprà relata sunt iam cessare, cum naturalis, qui iura cognationis cum matre retinebat, ob æquiparationem factam, & differentiam sublatam, idem & veluti agnatus patri à legibus agnoscere debeat? Quid respondendum erit? Ego sanè dicerem, eum qui ita existimet, longè falli: Sic enim fieret, ut hodie naturalis filius, sicut legitimus, patri suo succederet, & cum legitimo æquè concurreret in hereditate. Sic & iura nouissima Iustiniani, ubi de naturalibus sanxit *e* iam omnia correctâ

essent,

a Aut. defuncto. C. ad Tertul.

b Ang. §. fin. Aut. qui. mort. nat. eff. sui.

c §. fin. Auth. de hære. quæ ab int.

d Aut. in suc. C. de suis & legit.

e Aut. licet. C. de na. lib. & §. pen. & §. discr. Au h. quib. mort. nat. sui.

essent, omnia immutata, quod vel dubitare, maximè ineptum & ridiculum esse ceseo. Quod ergo cōstituit Iustinianus, ut nulla hodiè inter agnatos & cognatos differètia seruetur, id in legitimè natis tantum procedit, qui poterant ab intestato succedere. Ad naturales autem non pertinet, quod hi in minima vix parte vnquam succedūt patri, idq; potius pietatis cuiusdam causa olimq; cognati illi poterant & alijs agnati esse. Ast hi nullos prorsus agnatos vnquam habere intelliguntur. Meritò ea constitutio de his illegitimè natis, nunquam accipietur, quod & ingeniosissimus Faber in commentarijs suis tradidit. *a*

a Fab. Inst.
de seru. cog.
nu. 5. Caccia.
si qua illu-
stris. col. 23.
C. ad Orfic.

AN SPVRII A PATRE
institui in testamen.
possint.

- 1 *Ex quolibet illegitimo congressu spurij oriuntur.*
- 2 *Spuriorum duo genera.*
- 3 *Mulieres quibuscum impunè licet rem habere. & num. 6.*
- 4 *Spurij quidam à patre institui possunt, alij non possunt.*
- 5 *Quare spurij patri intestato non succedant.*

Damna-

6 *Damnatus coitus quis dicatur.*7 *Tria genera filiorum.*

C A P. X L.

Quantum inter se differant naturales & spurij, licet ad huc sapius ostenderimus, hoc vno tamen ex loco facile est intelligere, quod naturales quandoque patri hæredes esse possunt, spurij semper paterna indigni successione habentur. ^a Eo verò spuriorum nomine cum omnes ij contineantur, qui ex illegitimis quomodocunque nuptijs sunt procreati, ^b crediderunt etiam Doctores nostri generaliter spurios cunctos à patris siue testati, siue intestati bonis arceri, ^c propterea que & eos qui ex scortis, ancillis, aut infamis huius generis fœminis suscipiuntur, nihil ex patris testamento capere posse, eò quod ubi non iustæ concubinæ loco nobis mulier iuncta fuit, filij semper spurij, non naturales solent appellari. ^d Colliguntque hoc Doctores, & ex Iustiani nonnullis constitutionib; ^e in quibus cum de Nothorum successione, siue ex testamento, siue ab intestato plura agat, attestatur is deinde sapius, hæc se tantum

^a Ant. licet.
C. de na. lib.

^b I vulgò. de
stat. hom.

^c Bart. l. fin.
de his qui. vt
ind. r. col. Al
ber. Rub. C.
de nat. lib.

^d Old. conf.
196. Bald. 129.
in sec. & 206.
in 3.

^e Aut. quib;
mod. nat. leg.
circa fin. &
Auth. de No-
this, alias qb;
mod. nat. sui.

tum